

Presentació

La presentació del primer número de qualsevol revista és prou complicat. I aquest, si ens ho permeteu, potser que ho siga encara més. No es tracta d'una revista corrent, de difusió o d'investigació dels nombrosos temes que es refereixen a la comunitat universitària. Si així fóra, comptaríem, per endavant, amb l'acord o el desacord d'aquells sectors que estigueren representats o no —respectivament— en les seues pàgines, fet que no implicaria més riscos que els habituals. Ara bé, aquesta, la nostra revista, té una prioritat: publicar, en exclusiva, articles que o bé estiguen firmats per dones o referits a continguts que directament tracten la problemàtica de la dona, sense renunciar per això al rigor, la qualitat i l'estil, exigibles en qualsevol publicació de caire investigador. El problema apareix, o apareixerà, precisament a partir de l'especificitat de la temàtica, ja que, sens dubte, s'alçaran veus divergents sobre la necessitat d'abordar el tema dona imprescindiblement per a poder estampar la firma.

Així, som conscients, que ens veurem sotmeses a interrogatoris sobre les nostres motivacions; serem objecte de bürles i mofes; estarem obligades a demostrar el rigor i la seriositat que a els altres es dóna per descomptat; serem acusades d'automarginació per aquells que, dia a dia, omplim el nostre viure de traves i malifetes; haurem de lluitar contracorrent; haurem d'enfrontar-nos no sols als sectors més conservadors —als quals ja estem acostumades— sinó als que s'autodenominen progressistes i expliciten, en teoria, una adhesió als plantejaments feministes que, en la pràctica, no sols no defensen sinó que entorpeixen i frenen el seu desenvolupament. I, el que és pitjor, haurem de batallar contra les pròpies dones que, acrítiques i servils envers el gènere dominant, acaten submissament les imposicions d'aquells que, d'un colp de ploma, eliminaren el nostre protagonisme en la Història, en la Ciència, en les Arts, en la Filosofia... limitant-nos al paper que tots i totes coneixem.

No siguem pessimistes, però. En el decurs d'aquest segle les dones hem demostrat que estem perfectament preparades per a abordar un món d'iguals; encara que qüestionem el doble esforç que, fins ara, comporta ser dona i ciutadana de ple dret; que no cedirem ni una mica del terreny conquerit... I és dins d'aquest context —d'igualtat— des del qual sorgeix el Seminari de la Dona i el seu òrgan de difusió.

Les dones que formem aquest Seminari —com totes aquelles que participen en estructures semblants, dins i fora de l'Estat— estem disposades a continuar treballant en aquesta direcció, cosa que no resta qualitat ni professionalitat al nostre quefer quotidià, sinó que enriqueix la nostra visió del món i amplia la nostra comprensió de la societat que ens ha tocat de viure. Així mateix, estem disposades a demostrar que les dones tenim moltes coses a dir, fins i tot sobre aquelles qüestions en què se'ns ha exclòs a priori; estem dis-

posades a oferir una nova perspectiva d'anàlisi de la realitat; estem disposades, en definitiva, a fer-nos escoltar encara que el nostre crit, ara com ara, només el torne l'eco de les nostres veus.

Ací estem i això és el que som. Si els pressupostos —i els poders fàctics— ho permeten, eixirem una vegada l'any. El número dos ja està preparat.

Esperem que aquest primer número arribe a bon port.

**Seminari d'Investigació Feminista
Universitat Jaume I**